

MINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 2. juni 2014
J. nr. 2014-1970

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 28. maj 2014 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 177 – Forslag til lov om ændring af lov om en Cityring og ligningsloven, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henning Hyllested (EL).

Spørgsmål nr. 47:

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med lighedsprincippet i dansk ret, at naboer til tunnelarbejdspladser, nærmere betegnet Nørrebroparken og Øster Søgade, kompenseres anderledes og lavere end samtlige andre Metrocityringens byggepladser? I udkastet til supplerende VVM fremgår det, at Nørrebroparken kompenseres efter Metroselskabets tvivlsomme løbende støjovertvågning, mens øvrige byggepladser kompenseres efter såkaldte "worst case" beregninger, som ministeren i øvrigt oplyser, ligger til grund for tildeling af genhusning/kompensation ved alle byggepladser.

Svar:

Beregningsforudsætningerne for støjberegningerne på tunnelarbejdspladserne er beskrevet på side 31 f i den supplerende VVM-redegørelse, hvortil jeg henviser. Disse beregningsforudsætninger er baseret på ønsket om at give et så præcist billede af de reelle kildestyrker som muligt. På baggrund heraf er der beregnet de maksimale støjniveauer for Nørrebroparken om dagen, aftenen og natten, der fremgår af side 58 i den supplerende VVM-redegørelse, herunder den grænseværdi på 60 dB(A) for natarbejde i fase 3-3, som spørgeren refererede til under samrådet den 26. maj 2014.

Om baggrunden for støjgrænserne i Nørrebroparken henviser jeg i øvrigt til min besvarelse af TRU L 177 – spørgsmål 35 og 42.

Det giver anledning til betydelig forundring, at spørgeren tilsyneladende ønsker grænseværdierne for byggestøj i Nørrebroparken fastsat på et så højt niveau som muligt. Det er naturligvis forudsat i lovforslagets ordning, at Metroselskabet overholder de fastsatte støjgrænser, og hvis Metroselskabet alligevel overskrider støjgrænserne, vil dette blive sanktioneret, jf. de bestemmelser, der fastsættes herom i bekendtgørelsen om forurening og gener fra anlægget af Cityringen (byggepladsbekendtgørelsen).

Hvis støjgrænsen for natarbejde i fase 3-3 i Nørrebroparken i stedet fastsættes til f.eks. 70 dB(A), ville Metroselskabet naturligtvis have lov til at udnytte denne støjgrænse. Dette ville medføre et højere støjniveau for naboerne til byggepladsen i Nørrebroparken og en højere kompensation. Jeg kan imidlertid vanskeligt forstille mig, at det er en løsning, som spørgeren – eller naboerne til byggepladsen i Nørrebroparken – ville foretrække. Et lavere støjniveau og en lavere kompensation må til enhver tid være at foretrække frem for et højere støjniveau og en højere kompensation, og jeg agter i alle tilfælde ikke at fastsætte støjgrænser, som er højere end nødvendigt.

For god ordens skyld bemærker jeg, at det forvaltningsretlige lighedsprincip er et princip, der fastslår en forpligtelse for forvaltningsmyndigheder til at sikre, at sager med ensartede forudsætninger også behandles ensartet. Det forvaltningsretlige lighedsprincip er naturligvis ikke til hinder for, at lovgiver fastsætter regler, hvorefter støjgrænser beregnes så præcist, som forholdene tillader.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke